



LA PUBLICACIÓ amb traÇA



Multiculturalitat al nostre institut

Miquel Toll Riera/4t ESO

Els immigrants estrangers que actualment resideixen a Catalunya són, aproximadament, un 2,7% de la població total. La majoria dels immigrants que provenen de la CEE han vingut per raons de feina, però d'una feina qualificada. La majoria disposen d'escoles del seu propi país, on els seus fills i filles aprenen en la llengua pròpia. Normalment gaudeixen de bons sous i tenen un nivell de vida sovint superior al de la mitjana dels altres residents a Catalunya.

Un grup important és el de persones procedents d'Amèrica Llatina. L'emigració d'aquest grup és deguda més aviat a motius polítics i, professionalment, és personal qualificat. Últimament, però, augmenta el nombre d'immigrants amb problemes econòmics, els quals moltes vegades treballen per sota de les seves possibilitats.

Dins del grup procedent de l'Àfrica, hi ha una gran quantitat de persones d'origen magribí, és a dir, que provenen del Marroc, Algèria o Tunísia. Majoritàriament emigren homes joves i sols, sense especialització laboral i treballen, principalment, en la venda ambulat, la construcció, l'agricultura i en tallers de confecció.

El conjunt d'immigrants de l'Àfrica negra provenen majoritàriament de Gàmbia, Senegal i Guinea i, en menys quantitat, del Camerun, el Zaire, Nigèria i Angola. Han marxat dels seus països per causes econòmiques i també polítiques, fugint de la misèria o la persecució. Molts d'ells treballen en el sector agrícola.

El grup procedent d'Àsia ha vingut gairebé en tots els casos per progressar econòmicament (llevat d'un petit nombre de japonesos). Els xinesos es dediquen, sobretot, al sector de l'alimentació; les persones filipines, un 80% de dones, es dediquen al servei domèstic. Finalment, les persones procedents de l'Índia i el Pakistan són dels més recents i una part important es dedica a la venda ambulat.

Actualment assisteixen al nostre institut alumnes procedents de molts llocs diferents del món. Són 70, els companys que procedeixen de 15 països diferents, entre els quals hi ha: Brasil, l'Uruguai, Marroc, Rússia, Ucraïna, Gàmbia, Itàlia, Xile, l'Argentina, la Xina, R. Dominicana, Haití, França, l'Equador, Colòmbia, Bulgària i el Regne Unit. És molt important que puguem aprendre i conèixer les diferents cultures i els costums del món.

Els reporters de La Puça hem entrevistat aquestes persones:

Nom: Jenifer

Nacionalitat: colombiana

Edat: 16 anys

• **Què enyores del teu país?**

La família i la manera de ser de la gent.

• **Teníeu horari lectiu diferent?**

Sí, començàvem a les 6:00 h i acabàvem a les 13:00 h.

• **T'hi trobes a gust, a Catalunya?**

Sí, s'hi està bé.

• **Si tinguessis l'oportunitat de tornar al teu país, hi tornaries?**

No, ara ja m'hi he acostumat.

• **Quin és el costum del nostre país que t'agrada més?**

La festa major i els focs artificials.

Nom: Lesly

Nacionalitat: haitiana

Edat: 16 anys

• **Què enyores del teu país?**

Els costums, el menjar i els amics.

• **Teníeu horari lectiu diferent?**

Sí, de dilluns a dijous, de 8:00 h a 13:00 h. El divendres, de 8:00 h a 11:30 h.

• **T'hi trobes a gust, a Catalunya?**

Sí, molt bé.

• **Si tinguessis l'oportunitat de tornar al teu país, hi tornaries?**

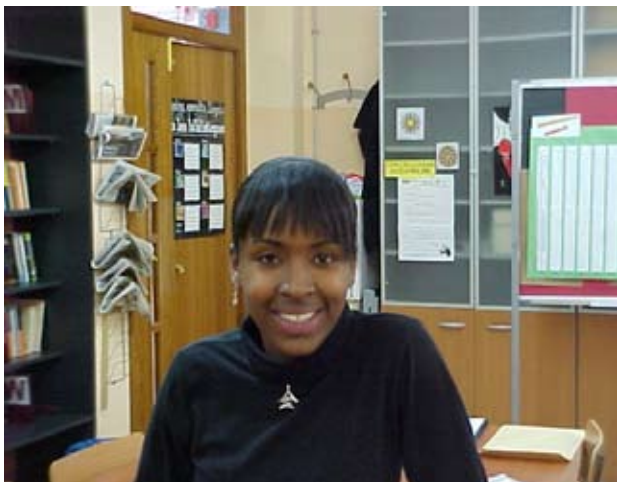
No, ara mateix hi ha hagut un cop d'estat i és molt perillós viure allà.

• **Quin és el costum del nostre país que t'agrada més?**

St Jordi i St Joan.

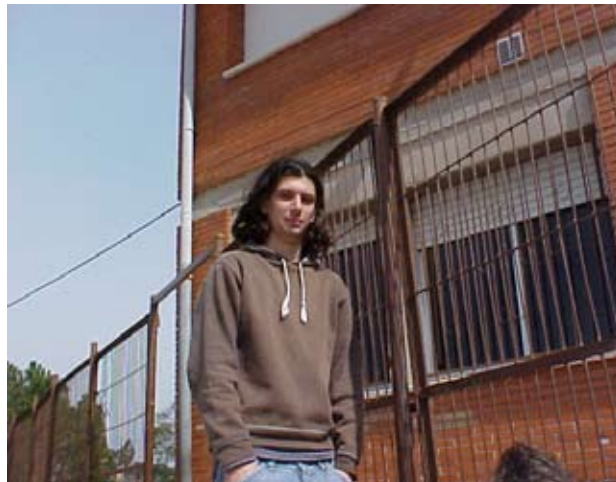
Nom: Cynthia
Nacionalitat: brasilera
Edat: 17 anys

- **Què enyores del teu país?**
La família, el clima i el menjar.
- **Teníeu horari lectiu diferent?**
Sí, entràvem a les 7:00 h i sortíem a les 12:45 h.
- **T'hi trobes a gust, a Catalunya?**
Sí, molt.
- **Si tinguessis l'oportunitat de tornar al teu país, hi tornaries?**
Només per vacances.
- **Quin és el costum del nostre país que t'agrada més?**
La festa major i els focs artificials.



Nom: Judd
Nacionalitat: anglesa
Edat: 17 anys

- **Què enyores del teu país?**
La pluja, el te, els familiars...
- **Teníeu horari lectiu diferent?**
Sí, de les 8:30 h a les 15:30 h.
- **T'hi trobes a gust, a Catalunya?**
Sí, s'hi està bé.
- **Si tinguessis l'oportunitat de tornar al teu país, hi tornaries?**
Sí, el trobo a faltar.
- **Quin és el costum del nostre país que t'agrada més?**
Tirar petards el dia de St. Joan.



On són la Lourdes i L'Ana??

Laia Cateura

L'Ana Romeo i la Lourdes Domenech estan fent un projecte d'estudis. Per aquest motiu aquest curs només han estat amb nosaltres fins al febrer, pero no us espanteu!! L'any que ve tornaran a fer classe a l'institut!!

Aquest projecte que esteu fent, de què és? De què tracta?

Ana Romeo- Crear un banc de recursos de llengua castellana a Internet i desenvolupar una classe virtual de l'assignatura.

Lourdes Domenech- doncs això, què més puc dir...

Com és que sou vosaltres dues les que treballem en aquest projecte?

A-Vàrem presentar un projecte col·laboratiu de llengua castellana i ens el van concedir.

L- El vam presentar pensant que el rebutjarien, i "sonó la flauta"!

En quant de temps heu de tenir acabat el projecte?

A-En teoria en 4 mesos.

L- Jo diria que són 5...

I després...?

A-Quan l'acabem, el posarem en pràctica durant el curs que ve.

L- Quan acabem el projecte... serem famoses?? Tornarem...



Abans feien pastissos, ara pàgines web

Entrevista a Cristóbal Avilés

Sandra Cabello i Pau Puig

Cristóbal Avilés és un jove estudiant universitari que ha vingut temporalment al nostre centre per realitzar les seves pràctiques.

Quantes pràctiques has fet a l'institut?

He fet un total de 26 hores de classe, però he estat al centre un total de 30 hores. He estat a classes de l' ESO, Batxillerat, Cicles Formatius, a la UAC i a l'Aula d'Acollida.

Què estudies?

Ara estic estudiant la llicenciatura de Ciències Polítiques i de l'Administració a la Universitat de Barcelona. Abans he fet la diplomatura de Gestió i Administració Pública, i un cicle formatiu de grau superior de Desenvolupament d'Aplicacions Informàtiques.

Per què has triat aquests estudis?

Perquè estava treballant com a informàtic i volia aprendre més coses sobre administració pública, política, economia i societat...

T'ha agradat fer les pràctiques al nostre institut?

M'ho he passat molt bé fent de professor. És molt entretingut i divertit anar a un IES a fer de profe, parlar amb altres profes, contactar amb alumnes i estar dins les aules. La veritat és que jo, el batxillerat, ja fa 12 anys que el vaig fer i m'he adonat que ara és molt diferent.

Després d'aquesta experiència, segueixes tenint vocació per a la tasca docent?

D'alguna manera sempre he estat fent alguna tasca docent... vaig ser entrenador de bàsquet durant 8 anys. També sempre he fet classes d'informàtica a amics i molta gent em deia que explicava molt bé. Una vegada finalitzada la carrera vaig decidir fer el curs de profe i provar-ho.

D'on ha nascut la teva vocació?

Penso que la vocació tothom la té, però no se sap fins que es desperta. Molta gent ho té clar des de molt petit i altres ho descobreixen més tard. Jo vaig pensar que podia provar de fer classes, amb la idea de donar en Cicles Formatius, en què expliques matèries específiques i on puc aportar experiències professionals.

De GrAn a PetiT

+



L'Esperanza Mora fa un
cicle formatiu.
És l'alumna més gran del
centre i el seu lema és:
« Si tu vols, pots»

alumnes

-



L'Alba Sánchez
Amaya fa 1r d'ESO.
És l'alumna més
petita del centre, té
12 anys.

+



Joan Sala és professor
de matemàtiques i és
el professor més gran
del centre, té 59 anys.

professors

-



Rosa Oliveres és
professora de
plàstica, és la més
jove del claustre i té
27 anys.

Institut de la vela

Marta Esteve

El curs que ve, a l'institut s'iniciarà un projecte esportiu de vela. L'ajuntament, la direcció general esportiva, la federació catalana de vela, el club de vela Blanes i el Departament d'Educació han fet un conveni perquè això es pugui dur a terme. Els primers en disfrutar d'aquesta novetat seran els alumnes que entrin el proper curs a 1r d'ESO. En fer la matrícula se'ls preguntarà si dins de l'àrea d'educació física volen fer la classe normal o bé vela, en el cas de triar aquesta opció, fent aquest crèdit queda "convalidada" l'assignatura. El que es pretén és que l'institut es converteixi en un centre de tecnificació de vela. A mesura que vagin passant els anys aniran fent el mateix cada any a 1r, d'aquesta manera tot l'institut gaudirà d'aquesta novetat.

Els alumnes comenten temes d'actualitat

Pau Puig

D'una notícia publicada al diari, els alumnes de 2n B n'han donat la seva opinió

Tema: Edat per tenir mòbil

Maria Narro /2n B

L'edat per tenir mòbil jo crec que és entre els 11 i 12 anys, que és quan entres a l'institut. Perquè els pares et puguin tenir una mica controlat, ja que l'institut és molt diferent de la primària.

Isamar Casas /2n B

És necessari tenir mòbil per quan sortim de casa, perquè ens tinguin controlats, i també crec que tan petits no, perquè hi ha moltes amenaces i són molt infantils i per qualsevol cosa els nens se'n van amb qualsevol que li ofereixi alguna cosa.

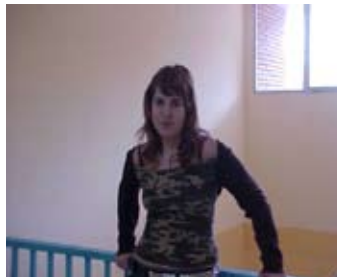
Saps que...

INTERCANVI AMB ESTÒNIA

Rafael Onieva

El passat 14 de gener, alguns estudiants del nostre centre van anar a Estònia en un intercanvi amb una escola de Shiva. Els alumnes participants van ser la Mireia Matas de 3r d'ESO i Josep Sola, Santiago Trallero, Mònica Sicart i Rafael Onieva de 4t d'ESO; també van participar en aquest intercanvi el nostre director, Francesc Estragués, i els professors Virgili Fernández, Mercedes Centrich i Salvador Sagrera. El motiu d'aquest viatge és el projecte "Comenius"; pels qui no ho sàpiguen, aquest projecte consisteix en la reunió de diferents professors de diferents països en un mateix lloc.

Mireia Matas



Què és el que més et va agradar?

El que més em va agradar va ser tirar-me amb uns matalassets per uns pendants de neu que hi havia a Öttepa, un poblet.

Com vas viure el fred?

M'abrigava amb molta roba i ja està.

Hi va haver alguna cosa que t'impressionés en especial?

La higiene, es dutxaven molt menys que nosaltres.

Què és el que menys et va agradar?

Igual que la higiene el menjar, no m'agradava gens.

Santiago Trallero



Com era casa teva?

De fusta. Per als estonians, la casa del meu company era gran però per a nosaltres, els espanyols, és normalleta.

Quines classes hi havia

diferents de les nostres?

L'única de diferent és el rus i ells no tenen castellà ni català.

Com era la calefacció a casa teva?

Al centre de la casa hi havia una espècie de xemeneia que donava escalfor a tota la casa.

Mònica Sicart



Què et va agradar més?

El paisatge i la forma de vida, que era molt tranquil·la.

Com es movia la gent per allà?

Era com aquí, més o menys, tot i que van molt més lents.

Els seus costums, eren iguals o diferents que aquí?

Es dutxaven menys que aquí, el menjar era diferent i només anaven a l'escola al matí.

Què és el que menys et va agradar?

La gent, que era molt tímida i no es relacionaven tant com aquí.

Mercedes Centrich



Què és el que més et va agradar?

Poder comparar les diferents metodologies de treball a les diferents escoles. D'Estònia em va impactar la seva manera de viure.

Com vas viure el fred?

Amb l'onada de fred ho vam passar realment malament.

Com et va semblar el menjar?

Molt diferent al nostre, ells mengen poca proteïna.

Què és el que et va agradar menys?

L'experiència ha estat molt positiva i no va haver-hi res negatiu.

Francesc Estragués



Com era l'hotel?

Era un balneari petit, no era de luxe però estava molt ben equipat.

Quins altres països hi participaven?

Itàlia, Turquia, Romania, Estònia, Anglaterra, Finlàndia i Espanya.

La seva escola era semblant a la nostra?

No, era força diferent, era una escola rural i els nens començaven a anar a l'escola amb 6 anys i acabaven als 16. Encara que era molt petita era molt bonica.

Què és el que més et va agradar?

Conèixer una realitat que desconeixia.



A Londres,
anant cap Estònia



Una cafeteria molt
peculiar



Una casa a la nit



Una casa al matí



Una casa per dins



Una gran catedral



Un edifici molt peculiar



Estava tot molt nevat



Miressis on miressis era
tot blanc



I tot congelat



Quin gos més gros!



Jugant a la neu



Una classe



Mirant un vídeo



Estàvem tots congelats



Anàvem molt aïllats



Instal·lats a l'hotel



Els professors preparats
per marxar



Un comiat emotiu



Dormint a l'avió de
tornada

Coneix Blanes

LOCALS ANTICS DE BLANES

Els alumnes de 3r d'ESO han fet uns treballs d'investigació d'alguns dels locals més antics de Blanes. Aquí en teniu una mostra.

MARE NOSTRUM

Sarai Ramos i Marta Blanco 3r ESO C

Quasi tots els locals del port de Blanes, antigament eren magatzems de pescadors, on guardaven les sals i les xarxes.

El 1962, en un d'aquests magatzems, es va fundar un hostel restaurant de quatre plantes amb vistes al mar, que va ser heretat per el senyor Tomás Llorens. El senyor Tomás el va llogar a dues famílies, la família Roig (Angelina i Josep) i la família Amat (Maria i Joaquim). El van tenir llogat des del 1962 fins al 1986. No va fer cap reforma ni a l'hostal ni al bar. Durant el primer any no tenien clientela fixa, però al cap d'un temps va aconseguir-la.

Del 2001 al 2003 el va llogar una cooperativa formada per 5 amics. Va pintar tot l'edifici i va fer-hi uns canvis mínims. Tenien la clientela dels anteriors llogaters, però a causa del seu comportament poc educat amb els clients, va quedar-se sense clientela.

La cooperativa el va llogar a una família el 2003, que el regenta fins avui dia, la senyora Lucía i el senyor Macario, els nous llogaters. Actualment no tenen gaire clientela fixa, pel comportament dels anteriors llogaters; però tothom que ve repeteix. Algunes de les reformes que han fet són pintar i renovar la decoració.



ELS TERRASSANS

Jaume Batlle i Àlex Garcia/ 3r ESO C

Els terrassans és un bar blanenc especialitzat en tapes que fou fundat el 1923 per una cooperativa de pagesos al costat de l'Ajuntament. És un local molt gran que ocupa la planta baixa de l'edifici que fa cantonada. Té l'entrada principal pel carrer Ample amb una escala de tres o quatre graons, i una altra secundària pel passeig de Dintre, on també hi ha una finestra que utilitzen els cambrers, per servir les taules de la terrassa. Aquests pagesos, després de comprar la propietat, van fer obres. Al primer pis hi van instal·lar una sala de ball on els diumenges es reunien per xerrar del treball. A sota va quedar el bar. El nom prové del fet que a Blanes no s'anomenava "pagesos" sinó "terrassans". El soterrani té restes de muralles romanes, aproximadament 10 metres.

El plat característic ha estat sempre la tapa de calamars. Fa quaranta-tres anys servien tapes com olives, patates... tot a base de llaunes i vermut. Fa trenta anys arribà la moda de la tapa calenta, i llavors el bar evolucionà i les tapes com els calamars a la romana, les gambes, els sonsos... substitueixen les llaunes. Avui dia fan servir alguna llauna, però gairebé tot és calent. Fa també uns trenta anys al pis de dalt es treu la pista de ball i es comencen a fer comunions, batejos i festes.

Aquest bar sempre ha tingut terrassa. Els terrassans ha sofert força canvis, com per exemple, es va vendre el primer pis a l'Ajuntament per problemes econòmics. Els lavabos es van fer nous, es va haver de construir una cuina a la planta del bar per fer les tapes calentes. La barra es va canviar de lloc, ja que abans era on és ara la cuina. Les dues portes d'entrada es van substituir per unes altres amb vitralls, perquè es pogués veure millor l'interior del bar i hi entrés més claror.

També ha tingut la visita de personatges reconeguts com Jordi Pujol, Adolfo Suárez i Carod Rovira, entre d'altres.



UN NEGOCI HEREDITARI, des del 1943

Laura Sala i Mireia Matas

3r d' ESO C

La botiga Montserrat està situada al carrer Mercaders, un dels carrers més comercials al centre de la nostra població, Blanes. La seva propietària és l'Anna Maria Reynaldos.

Fa aproximadament uns 63 anys, és a dir, l'any 1943, es fundà aquest establiment comercial. En aquells temps no era la botiga de bosses que coneixem ara, sinó que el local estava partit en dos comerços, una impremta i un establiment de comestibles. La impremta, la va fundar i la portava el pare de l'actual propietària de la botiga, en Salvador Reynaldos i Cabot, de comestibles, l'àvia i la tieta.

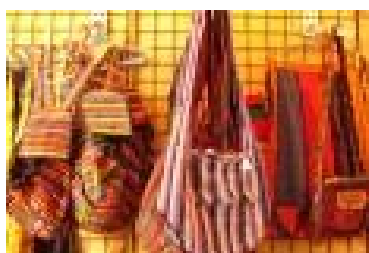
Temps després, la impremta es traslladà i feren la botiga nova, de souvenirs a l'estiu per als turistes, i de l'octubre a principis de gener, de joguines. Al cap d'un temps passaren de la venda de souvenirs a la venda de roba de bany (biquinis, pareos...) i complements.

El que més es vengué van ser bosses, així que començaren a vendre-les com a únic article de l'establiment.

El perquè del nom de la botiga és força curiós. Als anys en què es fundà la botiga, era obligatori parlar castellà, ja que estaven en plena dictadura franquista.

El personal que ha treballat a la botiga, a part de la família, és molt nombrós, ja que gairebé cada estiu canviaven. La propietària calcula que hi han passat unes 25 o 30 persones.

Aquest reportatge ens demostra que no és tan difícil portar un negoci hereditari, tot i que actualment són quasi inexistents, tant a Blanes com arreu del món.



METRO

Sergi Soriano, Sergi Garriga i Cristian Martínez
3r B

Només un 9% dels establiments d'hostaleria menors de 100 metres quadrats de les comarques de Girona han prohibit fumar a l'interior des de l'1 de gener passat. La resta de bars i restaurants, un 92%, ha decidit permetre el consum de tabac.

Els establiments de menys de 100 metres quadrats són de moment els únics afectats per la llei, ja que els més grans tenen de termini fins a l'1 de setembre per condicionar per a fumadors una part del local o prohibir fumar.

El bar Metro de Blanes és un dels locals de les comarques de Girona que ha decidit prohibir el tabac.

El senyor José Soriano va obrir el bar l'any 1986 (aproximadament), després d'haver treballat en restaurants i hotels, de cambrer.

La idea d'aquest nom, bar Metro, li va sorgir perquè l'entrada vista des de fora, sembla l'entrada d'un metro de ciutat.

En el bar, hi ha 5 treballadors però fa un any n'hi havia 6. Ara, amb la nova normativa de la llei anti-tabac, es podia optar per ser un bar per fumadors o no fumadors. El Metro és un bar amb la prohibició de fumar per la salut de tothom i les condicions de ventilació del local.

L'opinió d'alguns dels clients és que han fet bé de prohibir fumar i uns altres diuen el contrari. El canvi de clients s'ha notat molt des que es compleix la nova normativa, alguns no vénen perquè no s'hi pot fumar i uns altres de nous vénen precisament per aquest motiu.

En l'ambient del local, des que ja no s'hi fuma, s'ha notat un canvi espectacular, no hi ha fum, ni tampoc cigarretes apagades al terra.

Ara, el tipus de persones que més vénen al bar, són famílies amb nens petits.



El mètode Grömholm

Edu Garriga /1r batxillerat

El passat 1 de març, es va realitzar una sortida pels alumnes que ho volíem, a Barcelona, al teatre Poliorama a veure l'obra de teatre <<El mètode Grömholm>>. Una obra que sense dubte, convidava si més no a la curiositat només per la presentació inicial que se'ns fa d'ella: segona temporada, un milió d'espectadors i vista en més de quinze països.

Ja parlant de l'obra pròpiament, veiem un repartiment de personatges on probablement les cares més conegudes siguin les de Jordi Boixaderas (Ventdelplà) i Jordi Díaz (El Club), molt ben recolzats per uns esplèndids Lluís Soler i Roser Batalla. Els actors fan un treball excel·lent, cadascú amb un personatge completament diferent.

L'obra, amb clau d'humor, tracta un tema molt seriós, els mètodes de selecció de personal d'algunes empreses. Concretament aquesta obra està inspirada en els que empra la multinacional Ikea, que només que es quedin en una quarta part del que es veu en l'obra, ja resulten extremadament cruels. Tot i el rerafons crític i seriós que té l'obra, està portada perfectament, amb contínues dosis d'humor intel·ligent.

Quan el teló cau, l'espectador es queda amb una sensació molt agradable, doncs ha passat una bona estona, però li fa plantejar coses, com fins a quin punt arriba la vilesa humana a l'hora d'aconseguir posar en uns extrems exagerats un simple home, o fins on és capaç d'arribar aquest i quants caps tallarà per aconseguir el que ell vol.



Retorn a l'exili

Alba Lupiáñez/ 1r batxillerat

Els alumnes de 1r del batxillerat humanístic-social vam anar el divendres, 27 de gener, de visita a Barcelona. Vam passejar pel barri del Raval, vam esmorzar en una granja amb tocs modernistes i vam veure un dels centres de reunió clau de la cultura catalana a finals dels s. XIX: Els Quatre Gats. Però el veritable motiu de la sortida era visitar l'exposició titulada *Literatures a l'exili* en el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, el CCCB.

L'exposició mostrava l'exili des de la mirada dels escriptors catalans que el van viure, amb manuscrits, cartes, llibres, fotografies, dibuixos, etc. Els escriptors que van reflectir durant més de trenta anys l'enyorança que sentien van ser molts, però en l'exposició s'hi poden trobar testimonis de Joan Oliver (Pere Quart), Joan Sales, Antoni Rovira i Virgili, Avel·lí-Artís Gener (Tísner), Mercè Rodoreda, Pompeu Fabra, Pere Calders, Joaquim Amat-Piniella, Josep Carner, Agustí Bartra i Anna Murià, Clementina Arderiu...

El 1939, amb l'ocupació de les tropes franquistes, a Catalunya molts catalans van haver de prendre el camí de l'exili travessant el Pirineu, i van haver de viure allunyats de la seva terra molts més anys dels que s'esperaven, mentre la dictadura feia tot el possible per destruir la identitat i la cultura catalanes. Alguns morien en camps d'extermini o en països propers en els anys posteriors a la Guerra Civil, però els que aconseguïen establir-se en els països estrangers van ser acollits; a França –abans de caure en domini nazi-, l'Argentina o Mèxic, els intel·lectuals catalans van refer, en la mesura possible, la seva vida.

Tots i cadascun d'ells desitjaven i somniaven tornar a Catalunya, així que quan van poder, molts d'ells van fer-ho. Però no deixaven de sentir-se estranys en la seva pròpia terra, perquè aquests escriptors i escriptores que marxaren el 1939 d'un país desfet per la derrota republicana, quan tornaren molts anys després, es van adonar que la política, la societat, la vida havia canviat, a millor o a pitjor, però que ja no era el país que havien conegut.

Un dels escriptors va escriure el seu exili d'una manera ben senzilla, i que demostra, una vegada més, la part més trista i cruel de tota guerra, la que nega als humans la llar i la llibertat de viure i sentir-se ciutadans d'on vulguin: "Sempre m'he considerat un català a Mèxic. Però ara que he tornat, sóc mexicà a Catalunya."

ACOSTA'T AL PUNT D'INFORMACIÓ JUVENIL

Fiorella Deandrea i Ariadna Requena

Quina informació podem trobar al Punt d'Informació Juvenil? Quins temes són els que més interessen els joves?

Les informacions que hi podem trobar són les següents:

- Tema d'habitatge (ajudar a buscar pisos de lloguer)
- Informació de temes de feina (buscar feina, com es fa un currículum, etc.)
- Informació sobre l'educació (cursos de tot tipus, informació dels cicles formatius, sobre estudis universitaris, convalidar títols per als estrangers, etc.)
- Temes de salut (sexualitat, drogues, alimentació, etc.)
- Cultura i oci (activitats que es fan a Blanes relacionades amb els joves, temes de barraques, activitats del centre juvenil, concerts, etc.)
- Tema de turisme (informació sobre viatges, intercanvis a l'estranger, carnets als alberguistes, etc.)
- Tema de participació (informació sobre associació, com funcionen les sales dels músics, com reservar un espai, etc.)

Els temes que més els interessen són el de cultura i els d'oci. S'han realitzat 550 consultes.

On podem trobar el Punt d'Informació Juvenil? Quin és l'horari?

És al carrer Ample núm.11 de Blanes, també s'hi pot contactar a través del tel: 972379329 i a través del correu electrònic: juventut@blanes.net.

L'horari és de dilluns a divendres de 10h a 14h, de dimarts a divendres de 17:30 h a 20:30 h i dissabtes de 10h a 13h.

De quina edat són els joves que hi van?

Els joves que hi van són de 15 a 29 anys.

Dóna bon resultat el fet de portar la informació directament als instituts?

Sí que dóna bon resultat, perquè molts joves no sabien que existia el Punt d'Informació i ara, a través dels infojoves, s'han fet moltes propostes i consultes.



Aquí teniu la llista dels treballs de recerca de 2n de batxillerat

Sandra Cabello, Sandra Martín, Laia Cateura i Cynthia Andrade

Aroa Cobos

Títol: Música japonesa (j. Pop/ j. Rock)

Tema: història de la música japonesa (pop, rock i la presència de la música japonesa a Europa i Espanya)

Albert Puig

Títol: L'equip de futbol Blanes

Tema: funcionament d'un equip de futbol: CD Blanes

Guillem Vallicrosa

Títol: Ones i antenes

Tema: elaboració d'antenes amb material casolà

Marta Galisteo

Títol: Estudi comparatiu de la girafa

Tema: observació del comportament de la girafa dins i fora del zoo

Sara Cannariato

Títol: Tursiops truncatus: llibertat/captivitat

Tema: comparació de la vista en llibertat i en captivitat dels dofins molaris

Mónica Sánchez

Títol: Utena, apocalipsi de l'adolescència **Tema:** anàlisi d'una pel·lícula d'animació japonesa i interpretació segons símbols

Mónica Pardo Títol:

Teràpia gènica: utopia o realitat futura?

Tema: malalties genètiques, diagnòstic, prevenció i possible curació.

JiaJia

Títol: La cultura xinesa

Tema: valors, costums i tradicions de la cultura xinesa



Laura García

Títol: Fibromiàlgia, malaltia invisible

Tema: estudi de la malaltia

Irene García

Títol: El desenvolupament embrionari de Mytilus

Tema: efectes del zinc en el desenvolupament embrionari del músculo

Cristina Gómez

Títol: Immigració i cultura a Blanes

Tema: convivència de diferents cultures a la població de Blanes

Vanessa Baltrons

Títol: Drogues de cap de setmana

Tema: estudi de les drogues més consumides pels joves i els seus efectes

Laura Rabassa

Títol: Mites dels orígens a Grècia i Mesopotàmia.

Tema: comparació de dues cultures mitològiques

Jordina Rincón

Títol: D'on vénen, cap a on van. Aproximació

Tema: estudi dels centres psiquiàtrics del Marèsme i el seu funcionament

Esther Gómez

Títol: Dintre Vila: aspectes de la seva evolució

Tema: evolució del centre de Blanes en el darrer segle

Noelia Cañas

títol: Tècniques en decoració interior

Tema: estudi de l'aplicació de diferents productes per a la reforma d'interiors

Mónica Fernández

Títol: Qualitat a la televisió

Tema: <<Gran Hermano>>, la telebasura i la qualitat televisiva

M. del Mar Framis

Títol: Judo versus Jiu jitsu

Tema: comparació dels dos arts marcial. Judo i Jiu jitsu



Mónica Dixon

Títol: Multiculturalisme a Londres

Tema: estudi del fenomen de la multiculturalitat a Londres

Alberto Izquierdo

Títol: L' hidrogen com a font d'energia

Tema: estudi de la viabilitat de l'energia produïda per l'hidrogen

Juan Miguel López

Títol: Física amb software interactiu

Tema: mostra de funcionament d'algunes lleis físiques a través d'un programa informàtic

Sara Díaz

Títol: El Ventijol: història, serveis, organització...

Tema: estudi comparatiu del funcionament d'un centre d'educació especial i un d'ordinari



Mireia Martínez

Títol: La Nova Cançó

Tema: estudi dels artistes que van participar en el fenomen de la Nova Cançó

Laura Vilà

Títol: Els edificis d'oci de la ciutat romana d' Empúries

Tema: estudi de les restes d'edificis d'oci a les ruïnes d'Empúries

Un Premi Internacional al nostre institut: Felicitats, Irene!

**Irene Garcia va guanyar el 1r premi amb el treball
“El desenvolupament embrionari de *Mytilus* sp i els
efectes del $Zn\ Cl_2$ ”**

**Cynthya Andrade
Marta Esteve Jeni-
fer Figueroa**

La Irene Garcia Ferrer, que cursa 2n de Batxillerat al nostre institut, ha quedat en primer lloc al Segon Concurs Preuniversitari de treballs de recerca de la Universitat Internacional de Catalunya.

La Irene va presentar un treball sobre el desenvolupament embrionari del músculo.

El Segon Concurs Preuniversitari consistia en presentar un treball d'investigació de qualsevol opció de Batxillerat, i després de passar per tres fases de selecció prèvies, on es valoraven els treballs escrits, els alumnes també havien de defensar-lo oralment durant deu minuts, davant un tribunal format per professors de la UIC.

Hi participaven més de 100 estudiants, els treballs dels quals els jurats varen valorar tenint en compte especialment la maduresa en les exposicions dels alumnes: estructuració dels continguts, capacitat d'anàlisi, habilitats d'expressió oral...

La Irene va saber defensar el seu treball que ja havia estat triat com un dels millors en fases anteriors davant del jurat.

L'alumna va guanyar un ordinador portàtil a més d'una matrícula gratuïta a qualsevol carrera de la UIC. L'IES Serrallarga va guanyar 300 euros en vals per a llibres de la llibreria Garbí, i la seva tutora de recerca, Carme Laplaza, va guanyar també un ordinador portàtil.

La Puça et felicita, Irene, pel teu esforç i dedicació pels estudis i vol expressar-te, en nom de tot el centre, que és un orgull que al nostre institut hi hagi alumnes com tu!

Tots desitgem que segueixis triomfant!

UIC CENTRES ESTUDIS RECERCA SERVEIS ADMISSIONS COMUNICACIO INTRANE

Treballs de recerca premiats al II Concurs Preuniversitari UIC 2005-2006)

Els tribunal encarregat d'avaluar els treballs de recerca finalistes al II Concurs Preuniversitari 2005-2006) van atorgar els premis següents:

Primer premi

Irene Garcia Ferrer (IES Serrallarga)

*El desenvolupament embrionari de *Mytilus* i els efectes del $ZnCl_2$*

Segon premi

Marta Sánchez de la Torre (Maristes Champagnat Badalona)

Atapuerca, un cambio en la evolución humana

Tercer premi

Pau Castel Morales (IES M. Anna Gironella de Mundet)

La porfíria, una acumulació fatal!



SORTIDA A L'HOSPITAL JOSEP TRUETA

Josep Sabater/1r batxillerat

El passat 23 de febrer, els alumnes de 1r de batxillerat del l'optativa de biologia humana vam fer una visita al servei de la UCI i esterilització de l'hospital Josep Trueta. A les 8:40 h vam agafar l'autocar cap a Girona amb la nostra professora de biologia, la Carme. Vam fer parada a Lloret, on un grup d'estudiants de 2n de l'IES Ramon Turró, que estudien la mateixa assignatura, ens esperava per realitzar la visita amb nosaltres. A les 9:45 h ja érem al peu de l'hospital i... déu n'hi do el fred que feia!!!. A la sala de congressos ens hi esperaven dues d'infermeres, que van realitzar una petita introducció commemorant el 50è aniversari de l'hospital i explicant amb detall els diversos equipaments i el personal que hi treballava. Ens van acompanyar a un heliport que és a pocs metres, i vam tenir un cop de sort perquè vam trobar allà mateix la unitat mòbil, l'ambulància i l'helicòpter. El personal del servei d'ambulàncies ens va explicar tot l'equipament bàsic dels tres vehicles als quals vam tenir la possibilitat d'accedir. I ja a dins l'hospital, era on començava la verdadera visita. En una petita sala a la segona planta, un dels doctors ens va fer rumiar sobre les causes possibles d'algunes de les diverses patologies que podríem trobar dins el recinte de la UCI; i un cop dit això, cap a dins. Pulmonies, amputacions, algun coma..., suposo que ho dic massa lleugerament, el fet és que, quan vam veure una noia ja recuperada d'un greu atac d'asma, i parlant amb la infermera, un somriure em va venir a la cara i vaig pensar que treballar en aquell servei també portava alguna alegria. Al servei d'esterilització ens van explicar pas a pas el procés, tant del material pròpiament quirúrgic com de la roba en si, i, posteriorment, a maternitat (no sé què devia pensar en aquell moment un home amb el seu nen que es trobava al mig del corredor, veient tota aquella gentada que entrava i sortia). Finalment, tothom va agafar la bossa i en Josep, el professor de biologia de l'altre institut, ens va demanar fer una foto de record; de fet, tot va acabar així. Amb cara de curiositat i expectació vam tornar a l'autocar; contents per aquesta nova i, pels futurs metges i infermeres, una inoblidable experiència.

VIATGE A CANTÀBRIA DE 1r DE BATXILLERAT

Ariadna Requena/ 4t ESO A

Els nostres companys de primer de batxillerat varen fer el seu viatge d'estudis la setmana abans de les vacances de Setmana Santa, del 3 al 8 d'abril, a Cantàbria. Es varen allotjar a la població de Noja, a 30 km de Santander. Des d'allà van fer excursions a les poblacions i als parcs naturals més importants de la zona, com Santillana del Mar, Comillas, San Vicente de la Barquera, els Picos de Europa, el parc de Cabárceno, la neocova d'Altamira, i per finalitzar, l'últim dia varen visitar el museu Guggenheim de Bilbao.



QUÈ VOLS SER?

Lubna Ben Naamar, Anna Molero

Aquest any s'ofereix un crèdit anomenat <<Orienta't>> que serveix per ajudar els joves que no saben què fer després de 4t d'ESO.

Aquest crèdit els ofereix informació de totes les sortides possibles per escollir allò que més els convingui: Batxillerat, Cicles Formatius, Escola d'adults...

Vam preguntar a alguns alumnes d'aquest crèdit si els ha servit, què han après i si els ha ajudat a trobar una sortida per al futur; i molts alumnes van respondre que els hi va anar bé i que ja coneixen totes les sortides acadèmiques després de 4t d'ESO. Algunes sortides que han escollit són: perruqueria, electricista, psicòleg, veterinari, administratiu...

TRES SEGONS amb Alejandro Albano

Cinthia Andrade i Pau Puig

Nom complet: Alejandro Albano Berrocal

De petit volies ser: dibuixant

Un llibre: Bala perdida

Una pel·lícula: Star Wars

Un viatge: Japó

Plat preferit: entrecot

Primer, com és que vas començar a dibuixar, i què és: Quan tenia tres anys, vaig començar a dibuixar monstres.

Autor preferit de còmic: Vatman

Quin tipus de còmic t'agradaria dissenyar?

M'agradaria dissenyar còmics d'aventures.

Espai on acostumes a dibuixar?

Acostumo a dibuixar a la meva habitació.

A part de dibuixar, quines són les teves aficions?

M'agrada jugar a bàsquet.

Dediques el teu temps lliure a dibuixar?

Sí.

Dedicaries la resta de la teva vida a dissenyar per a una revista?

Sí, per a revistes i còmics.

Alumnes "empresaris"

Sabrina Nicolao

La Fundació Privada per a la Promoció de l'Autoavaluació de Catalunya ha celebrat aquest any 2006, el seu 20è aniversari. A través del joc del Rol "com crear una empresa" ha donat a conèixer als IES el fenomen de la creació d'empreses pròpies. Aquest any 2006 hi han participat 200 centres d'arreu de Catalunya, dels quals 34 són de Girona. El nostre centre ha estat seleccionat per formar part d'aquest concurs amb un equip format pels alumnes: Evelyn Moreno, Eli Quevedo i Albert Munera, acompanyats per la professora Isabel Embit Gómez. Felicitem els nostres companys per haver quedat finalistes.



Sortida del crèdit variable de religió

Anna molero i Ariadna Requena

El dia 18 de gener els alumnes de 2n del crèdit de religió van realitzar una sortida a Barcelona. Van visitar la Sagrada Família, on van poder veure la sinagoga, i per finalitzar van anar al Camp Nou (camp del Barça), i varen gaudir una mica del patinatge sobre gel.



XERRADA DE XAVIER MORET

Maria Díaz i Rafa Onieva

El dia 5 de maig Xavier Moret ens va complaure amb la seva xerrada, els alumnes de primer de batxillerat d'Humanitats i Socials. El periodista i escriptor és autor de diverses novel·les policíiques, com Zanzíbar pot esperar, Qui paga mana..., de llibres de viatges, com Boomerang o Islàndia, l'illa secreta, i també d'obres de literatura juvenil, com La vida és rara. Ens va explicar d'una manera amena la seva trajectòria professional, i ens va contestar a totes les qüestions de forma agradable. Qüestions sobre el seu famós personatge Max Riera, sobre el motiu de canvi de gènere literari (de novel·la negra a llibre de viatges) o bé sobre els seus plans de futur. Va parlar força dels seus viatges, alguns dels quals han estat explicats més tard en forma de llibre. En general, la xerrada va estar força interessant i el que és més important, gens avorrida.



MEMÒRIES DE LA GUERRA

Maria Jiménez/1r batxillerat

El dia 21 d'abril a les 10:00 h va començar la xerrada sobre la guerra civil que va impartir Josep Turon, un home que va viure la guerra en plena adolescència. Segons ell i, com ja sabem tots, la societat d'abans era molt diferent de la societat actual, on les guerres han deixat petjades. Però persones com en Josep Turon no van perdre l'optimisme i van lluitar dia a dia per poder tenir un futur, i va ser dur. Per això, cal que aprofitem les oportunitats de les quals ara podem gaudir.

Programa LEONARDO

Sandra Cabello i Sandra Martín

El programa LEONARDO promou la mobilitat dels alumnes en l'espai educatiu europeu. Aquest programa, creat per la UE per a la Formació Professional, ha de durar un mínim de tres setmanes durant les quals realitzen les següents activitats:

Van a l'institut, fan pràctiques a empreses, conviuen amb els treballadors del país...

Aquest any, tretze alumnes de l'IES Serrallarga han anat a la població de Braunschweig, i han estat repartits entre dos instituts: Otto Bengman i BBS II.

Han fet les pràctiques a diferents empreses de la zona, com per exemple Siemens, Volkswagen, PTB, també a la universitat i a empreses de transports.

A més d'estudiar i de fer pràctiques a les empreses, també han fet sortides a altres ciutats importants com Berlin o Hamburg.

Amb aquest programa s'aconsegueix que els nostres alumnes estudiïn altres tecnologies i tinguin nous coneixements tècnics, que facin un cicle de formació diferent al del país d'origen, que coneguin una llengua estrangera, que aprenguin a treballar en equip, que adquireixin noves capacitats de comunicació, d'autonomia i siguin capaços de prendre decisions, així com desenvolupar la seva sensibilitat envers nous mètodes de treball.



La dama de la reina Isabel

Fátima Cámara / 4t ESO
César Vidal
La dama de la reina Isabel
Alfaguara



Trata de una mujer que en su juventud sirvió a la reina Isabel I. Relata a su hija los hechos de aquella época; la infancia de la reina y los problemas familiares.

A mí este libro me ha gustado mucho, porque he podido descubrir más cosas de la historia y palabras nuevas. Este libro lo recomiendo para jóvenes de entre 14 y 17 años.

Cambio de amigos

Rafael Onieva / 4t ESO
Pedro Soler
Cambio de amigos
Alfaguara, 2005

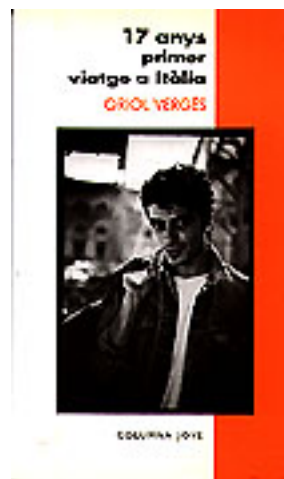


Yo recomendaría este libro porque es muy entretenido de leer y si te has cambiado alguna vez de población lo entenderás perfectamente. No es un libro muy largo y es fácil de entender. Lo que más me ha impresionado ha sido cómo el escritor describe a los padres y cómo estos pasan completamente del hijo en

el momento de cambiar de casa. Personalmente, recomendaría este libro a todo el mundo.

17 anys: Primer viatge a Itàlia

Erica Cannariato / 2n ESO
Oriol Vergés
17 anys: Primer viatge a Itàlia
Columna



Aquest llibre el recomanaria a la gent de la meua edat; de 10 a 13 anys i a la gent que li sigui una mica difícil llegir o bé que no li agradi. A mi m'agrada força, tot i que he hagut de fer com un petit esquema, a mesura que l'anava llegint.

Al vocabulari, si te'l mires bé, i si pares més atenció, hi ha paraules que se sobreenten, però si no t'ho mires bé...

No el recomanaria a la gent que estigues molt acostumada a llegir i que li agradés molt, perquè, segurament, dirien que és una mica avorrit.

Tot depèn. Sempre s'ha de provar.

De tots els que he llegit, aquest ha estat dels millors, perquè l'he trobat interessant i no m'he avorrit gens.

Un verano fascinante

Vanessa Amaral / 3r ESO
Germán Díez Barrio
Un verano fascinante
Edebé_Periscopio

El libro trata del amor que surgió entre dos jóvenes separados por la distancia.

Ellos se conocieron a través de un fax y durante mucho tiempo fueron madurando su relación con mensajes a través de fax. Pero eso no bastaba...

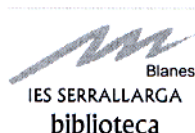
Yo recomiendo este libro a todos los jóvenes de entre 12 y 14 años. Y también a los que buscan un amor lleno de emociones, un amor separado por la distancia.

La biblioteca té un nou segell

Loubna Ben Naamar i Anna Molero

La biblioteca té un nou segell de goma. Està basat en un anagrama que representa l'abecedari amb les seves modalitats i la numeració aràbiga. Serveix per identificar i catalogar els llibres de la nostra biblioteca.

ABCDEFGHIJKLMNO
PQRSTUVWXYZAAÉ
ÏÖÜabcdefghijklmnopqrstuvwxyzäåēīōū
&1234567890(\$%&!?)



EN UN SEGON, TOTA UNA VIDA

Moisés Garcia 3r ESO B

El passat divendres 27 de gener, els alumnes de 3r d'ESO van assistir a una xerrada a la biblioteca sobre les lesions de medul·la. Per fer aquesta conferència va venir un home invàlid, en cadira de rodes, la millor persona possible per explicar una d'aquestes lesions. Aquesta xerrada comptava també amb un vídeo, En un segon, tota una vida, que ens mostrava imatges de les famílies amb algun membre afectat per aquest tipus de lesions. Tot i que potser les imatges que donava eren una mica fortes, aquest vídeo feia més entenedora la vista. Quan va finalitzar la xerrada, es va fer una mica de reflexió sobre el tema, cosa que suposadament haurà d'ajudar a prevenir més encara aquestes greus lesions.

LA PUÇA ÉS NOTÍCIA

Sandra Cabello i Fátima Cámara

L'Associació de Premsa Juvenil ha comunicat que dos articles de la nostra revista han estat seleccionats per sortir en la propera revista Online. De totes les revistes que es fan als instituts, la nostra és una de les protagonistes. Els articles que han triat són: "En el parlamento con Manuela de Madre" i les ressenyes de llibres.

Podeu llegir l'article de la Laura a:

<http://www.prensajjuvenil.org/prin/repor.htm> (cliqueu a la secció de Societat i cerqueu l'article a la llista.

I les ressenyes de llibres a:

<http://www.prensajjuvenil.org/critica.htm>

*LA PUBLICACIÓ
amb traça*

Premis biblioteca

Anna Molero Guzmán

Els alumnes que utilitzen més la biblioteca seran premiats.

A la nostra biblioteca hi ha un registre d'assistència on ens hem d'apuntar cada cop que en fem ús, d'aquesta manera, podem saber quins alumnes hi entren. Per què us expliquem això?

Doncs molt senzill, volem fer-vos saber que a l'alumne que més hagi visitat i utilitzat la biblioteca se li assignarà una cadira, que estarà reservada exclusivament per a ell/a amb una lletra alfabètica. Gràcies al registre d'assistència, hem aconseguit que l'AMPA pagui un auxiliar de biblioteca durant nou hores a la setmana.

Durant el primer trimestre, del 15 de setembre al 20 de desembre, varen visitar la biblioteca 1.739 alumnes i el segon trimestre, del 9 de gener al 2 d'abril, 2.354 alumnes.

Activitats Sant Jordi

LA DIADA DE SANT JORDI

Rafael Onieva

Com cada any s'ha celebrat la diada de Sant Jordi al nostre institut, i amb ell, totes les activitats de sempre, encara que hi havia alguna novetat, com el torneig de futbol al camp municipal de Blanes o el campionat de bàsquet a Can Chaves, darrere el mercat municipal; en aquest cas el torneig es va organitzar en l'últim moment perquè les cistelles no es van poder posar. A part d'aquestes activitats també va haver-hi la de punts de llibre, el taller de roses de paper, xerrades, etc. I quan la pista va quedar lliure, vàrem poder jugar a futbol. La gran novetat va estar el repartiment de premis de la biblioteca. Va ser un gran dia!



Exposició de llibres a la biblioteca



Jugant a bitlles!



Els que més jugaven, els de 1r



Pujàvem per les parets



En Felip fent-se un embolic



Els professors participant, com sempre



Fins i tot la Fatumata!



Els alumnes molt entretinguts



Fent experiments



Jugant a futbol!



Repartint l'esmorzar



Els murals de Sant Jordi



Repartiment de premis



Regalem els llibres antics!



Venent llibres



Xerrada sobre la Guerra Civil

Activitats realitzades pels alumnes de 1r d'ESO

Marta Esteve

Els alumnes de 1r fan activitats diverses:

Porten animals vius al centre per observar-los.



Elaboren un projecte per demostrar que $1\text{m}^3 = 1000\text{ l}$ amb tetrabriks d'1 litre.



COMPARTEIXEN JORNADES DE
CONVIVÈNCIA COM LA QUE VAN
FER A BANYOLES, I TAMBÉ
PREPAREN CONTES PER ANAR A
EXPLICAR-LOS ALS NENS PETITS DE
LES ESCOLES DE BLANES...

Racons de l'institut, i tu on t'amagues?

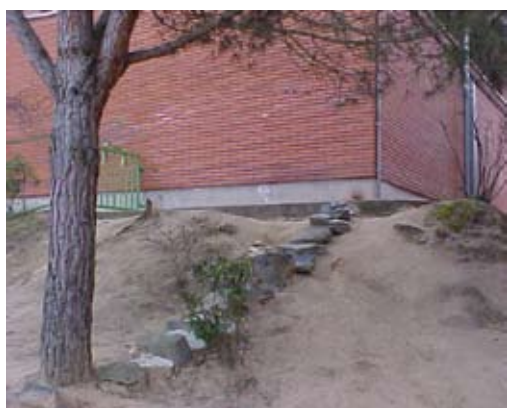
Sandra Cabello, Laia Cateura i Marta Esteve



La puerta más moderna de todos los institutos de Blanes, que no se puede llamar ni cuadra.



El rincón para tomar el sol



Simplemente el "weco"



Un rincón para todo



Escapada de los profesores



Las gradas siempre llenas de deportistas



El corredor de la muerte



La alfombra de cigarros



Fumar puede matar hasta las plantas



Típico lugar para echar un cigarro



Ping-pong, último recurso para echar un piti



Un lugar para todos



La frontera de la libertad



Grafiti a grafiti, piti a piti, no puedes parar



Lugar oculto, no sabes qué puedes encontrar

L'equip de redacció



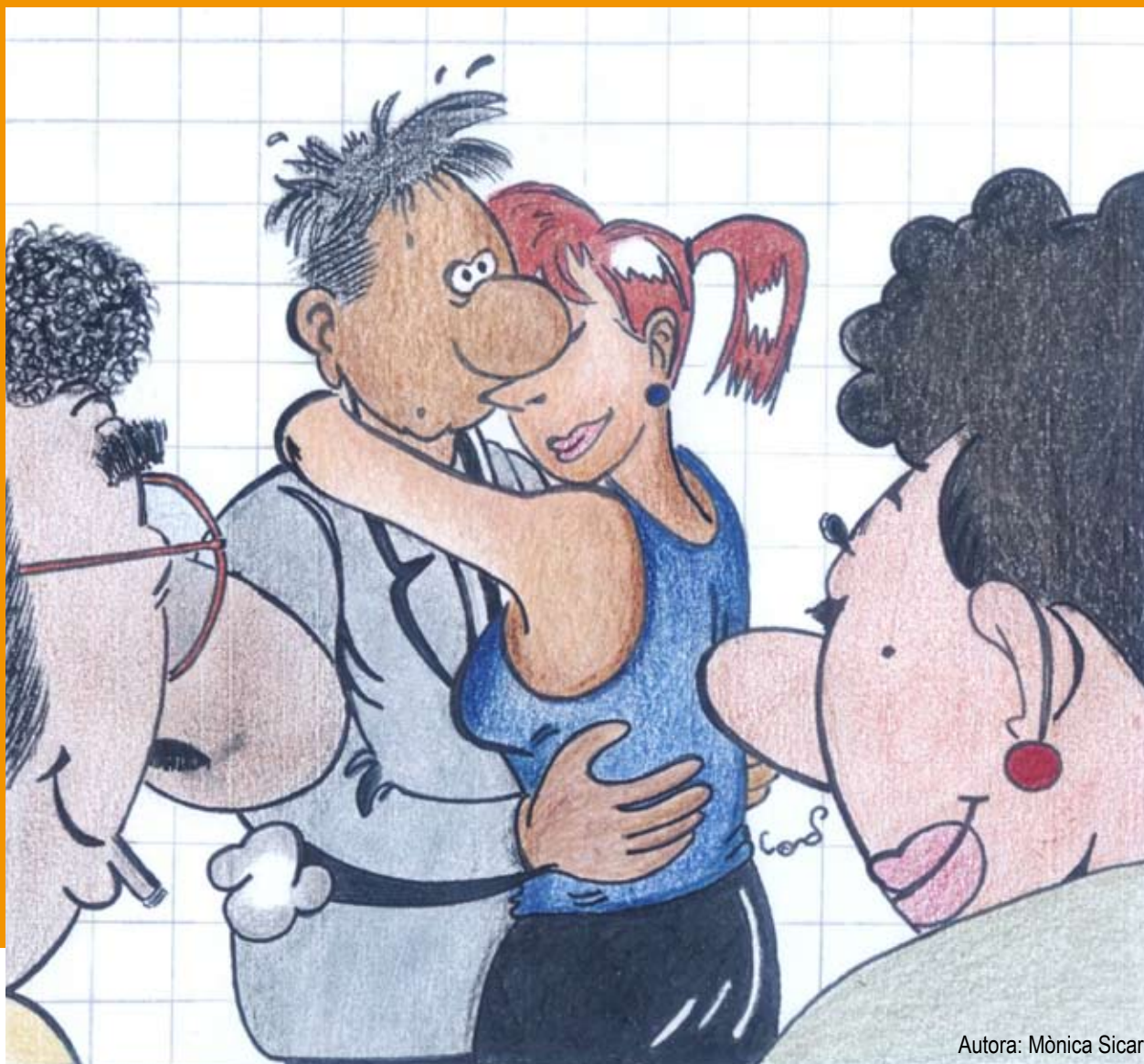
Cynthya Andrade, Loubna Ben Naamar, Sandra Cabello, Fatima Camara, Laia Cateura, Fiorella Deandrea, Jenifer Figueroa, Sandra Martín, Anna Molero, Sabrina Nicolao, Rafa Onieva, Pau Puig, Ariadna Requena



Cynthya Andrade, Sandra Cabello, Laia Cateura, Fiorella Deandrea, Jenifer Figueroa, Sandra Martín, Sabrina Nicolao, Rafa Onieva, Pau Puig, Ariadna Requena, Miquel Toll i Marta Esteve

Autora del dibuix de la contraportada: Mònica Sicart
Edita: IES SERRALLARGA, c. Joan Benejam, 1 - 17300 BLANES
Tel. 972 33 10 05
DL: GI-1579-2002

Coordinació: Lourdes Domenech
Col·laboració: Maribel Gracià, Francesc Estragués i Salvador Pont
Assessoria lingüística: Assumpció Vaquer
Subvenciona: AMPA



Autora: Mònica Sicart